multiplici ſpinarũ denſitate ita confixerunt, vt ſanguis vndiq; effluerete ſuper faciẽ tuam. Et arundinẽ dabãt tibi in dexteram tuá pro ſceptro regali: qui es rex regum ⁊ dñs dominantiũ. Et genuflexo ante te illudebãt dicentes Aue rex iudeoꝝ. Et dabant tibi alapas: q̃ es dominus virtutũ: cui luna ſol ⁊ ſydera ⁊ omnis ordo celicus deſeruit. Et ſpuerunt in faciem tuá amabilem: cuiꝰ pulcritudinem ſol ⁊ luna mirant̃. Et acceperunt arundinẽ de dextera tua: ⁊ percuſſerunt caput tuũ. O bone ieſu ꝑ hãc coronam ſpineá: que multis pũcturis ſpecioſum verticẽ tuum diuulnerauit Et per miſerabilẽ faciem tuá quam tũc habuiſti turgidá ex percuſſionibus et lacrimis: ⁊ liuidá plagis ⁊ ſuffuſaȝ ſanguine: ⁊ fedatá ſputis: concede anime mee tam amabilẽ faciem: vt clari oculi tui delectentur eam videre. Amen.

¶ De iniuſta condẽnatione ieſu ad mortẽ crucis.

Gracias tibi ago dñe Jeſu xp̃e: ꝓpter ſancta ⁊ de

nota veſtigia: quando ibas de ꝑtorio portas ſpineam coronā ⁊ purpureā veſtimentum non clarēs imperio/ſed plenis opprobrio: ⁊ dixit pylat⁹. Ecce homo. Quaſi diceret. Si ei inuidetis. Iā parcite: quia deiectū videtis. Et illi intuentes te terribilibus oculis: horribiliter clamabant dicentes. Crucifige crucifige eum. Et dixit pylatus. Ego nō inuenio cauſam mortis in eo Accipite eū vos: ⁊ crucifigite. Clamauerūt omnes. Nos legem habemus: ⁊ ſm legem debet mori: quia filium dei ſe fecit. Tunc pylatus introiuit in pretorium: ⁊ aduocauit te ad ſe: ⁊ dixit. Vñ es tu? Et tu ſapientia que ex ore altiſſimi prodiſti. nō dediſti reſpōſum Sed tam manſuetus fuiſti in omnibus iniurijs tuis: vt miraretur ipſe iudex iniquitatis. Et cū tibi diceret poteſtatem ſe habere crucifigere ⁊ dimittere te/humiliter reſpondiſti. Non haberes poteſtatē in me/ niſi deſup tibi datū fuiſſet. Tunc exiuit pylat⁹ ⁊ ſedit pro tribunali: dixitq; iudeis. Ec

ce rex veſter. Illi aūt clamabant dicentes. Tolle: tolle. crucifige eum. Et dixit pylatus. Regem veſtrū crucifigaꝫ. Illi autem negauerunt: ⁊ abdicauerunt te regem ſuū eſſe dicentes. Nō habemus regem niſi ceſarem. Ego autē profiteor te hodie deum ⁊ dn̄m meū eſſe. Et plane gaudeo: ꝙ in te habemus aduocatum ⁊ pontificem ſcientē compati infirmitatibus noſtris. Et peto te vt ꝓfitearis me hodie ante faciē patris tui: ⁊ dicas anime mee: ſalus tua ego ſum. O vnicum ſolatium meū. Iterum horribiliter clamabat ppl's ſuper te ad iudicem dicens. Si hūc dimittis nō es amicus ceſaris. Tunc pylatus ſciens ꝙ per inuidiā tradidiſſent te: ſed tamen volēs pp'lo ſatiſfacere. Lauit manus corā populo ⁊ dixit Innocens ego ſum a ſanguine iuſti huius: vos videbitis Et clamauit omnis ppl's ⁊ dixit. Tūc dimiſit illis barraban: ⁊ te innocentē filiū dei tradidit in mortē. O bone ieſu per hāc terribilē ſn̄iam dānationis tue: ⁊ p nia

gnam pacientiã ⁊ humilitatẽ tuam ⁊
manſuetudinẽ:quam oſtendiſti nobis
in omnibꝰ tribulatiõibus ⁊ anguſtijs
quas pertuliſti ingrediẽs ⁊ egrediẽs:⁊
de iudice ad iudicẽ veniens:fac me hu
milem ⁊ pacificũ in omnibus opibus
meis. ¶ De baiulatiõe crucis ad lo-
ci Caluarie ⁊ crucifixione ieſu.

GRacias tibi ago dñe ieſu chriſte
ꝗ hora diei ſexta exutus es purpura: ⁊
veſtibus tuis reindutus a militibus/ ꝗ
eduxerunt te valde ignominioſe in me
dio duorum latronũ:baiulantem tibi
metipſi patibulũ crucis: ⁊ currebãt pꝰ
te plangentes ⁊ lamẽtantes:alij illudẽ
tes ⁊ irridẽtes: vt iam penitus ſub one
re crucis deficeres pre nimietate labo/
ris. Sed apprehenderũt quendã nomi
ne ſymonem:quẽ angariauerũt: vt por
taret crucẽ poſt te: non parcẽdi miſeri/
cordia/ ſed timentes ne forte deficeres
in via/anteꝗ̃ implerẽt in te omnem ſu
am malignitatẽ. Et in omnibus his tri
bulationibus ⁊ anguſtijs pie cõuerti/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf